

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **M. W.**

skazanego za czyny z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 3 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s., po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 19 lutego 2021 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 12 grudnia 2019 r., sygn. akt II Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 31 października 2018 r., sygn. akt II K (...), na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 12 grudnia 2019 r., sygn. akt II Ka (...), utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 31 października 2018 r., sygn. akt II K (...), w części dotyczącej M. W., którym to wyrokiem wyżej wymieniony uznany został za winnego popełnienia przestępstw z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 3 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 2 § 2 k.k.s. za co wymierzono mu karę bezwzględną 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny (t. XVII k. 3307-3314, t. XIX, 3772-3772v).

Kasację od wyroku Sądu drugiej instancji wniosła obrońca skazanego M. W. W wywiedzionym środku zaskarżenia zawarła wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

W treści wniosku obrońca argumentowała, że charakter podniesionych w kasacji zarzutów: rażącej obrazy przepisów prawa procesowego, prawa materialnego, jak również zarzutu przyjęcia przez Sąd drugiej instancji podstaw do nadzwyczajnego obostrzenia kary, uzasadniają wstrzymanie wykonania orzeczenia wobec M. W., które to orzeczenie mogłoby w przeciwnym razie wyrzucić szczególnie ciężkie, nieodwracalne konsekwencje dla skazanego. Ponadto odnosząc się do zarzutu rażącego naruszenia prawa procesowego, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia, obrońca podkreśliła, że wskazane naruszenie przejawiało się przede wszystkim w pobieżnym sposobie odniesienia się przez sąd odwoławczy

w sporządzonym uzasadnieniu do zarzutów apelacji. Zakwestionowała także podstawy do nadzwyczajnego obostrzenia kary. Zwróciła wreszcie szczególną uwagę, na to, że brak wstrzymania orzeczenia uniemożliwi skazanemu rzetelne wywiązywanie się z obowiązku uiszczania grzywien, zwłaszcza w kontekście ilości wyroków wskazanych w karcie karnej oraz innych toczących się jeszcze postępowań, co w konsekwencji doprowadzi do wydawania przez sądy orzeczeń dotyczących zastępczych kar pozbawienia wolności, których łączny czas trwania może wynieść kilkanaście lat (k. 2-12 akt SN).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji.

Na wstępie należy przypomnieć, co zresztą czynił już Sąd Najwyższy w swych licznych judykatach wydawanych w związku z procedowaniem nad wnioskiem o wstrzymanie wykonania orzeczenia, że instytucja z art. 532 § 1 k.p.k., stanowiąca odstępstwo od ujętej w ramy przepisu art. 9 § 3 k.k.w zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków ma charakter wyjątkowy. Skorzystanie z tego rozwiązania ustawowego możliwe jest bowiem dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, a mianowicie wystąpienia sytuacji oczywistej zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę,

że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki dla skazanego.

Dokonana przez Sąd Najwyższy, na potrzeby rozpatrzenia wniosku złożonego w tej sprawie, analiza zarzutów podniesionych przez autorkę kasacji prowadzi do wniosku, że pomimo obszernego uzasadniania, jak również dużego stopnia szczegółowości, nie są one zasadne w stopniu, który doprowadziłby sąd do przekonania, iż należy wstrzymać wykonalność zakwestionowanego w tym środku zaskarżenia orzeczenia. Innymi słowy zarzuty te, nie są zasadne „na pierwszy rzut oka”, co jednakże nie przesądza na tym etapie postępowania kasacyjnego o mającym zapaść w przyszłości rozstrzygnięciu w przedmiocie zasadności kasacji.

Jednocześnie Sąd Najwyższy nie stwierdził także wystąpienia podstaw do przyjęcia, że w realiach przedmiotowej sprawy wystąpiły szczególne, wyjątkowe okoliczności wskazujące na to, że wykonanie zaskarżonego wyroku mogłoby spowodować dla skazanego nieodwracalne, niekorzystne skutki, tym bardziej, jeżeli wziąć pod uwagę planowany okres, w którym nastąpi rozpoznanie kasacji, stosunkowo odległy termin rozpoczęcia wykonywania kary – obliczony na dzień 24 października 2023 r. (t. XX, k. 3893), jak również setki wyroków skazujących M. W. ujętych już na dzień rozpatrywania wniosku w karcie karnej (t. XIX, t. 3671-3748).

Wobec powyższego, nie znajdując podstaw do wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.